

Piotr Szczepanik, Puste koperty

Noc z nieba już gwiazdy zmasała
i ranek się budzi ze snu.
Od dziś będziesz długo znów sama,
a mnie będzie brak Twoich słów.
Więc żegnaj, już żegnaj Kochana
i nie płacz, wiesz, na mnie już czas.
Nim statek się z portu oddali
pocałuj mnie, proszę, choć raz.
O jedno chcę tylko Cię prosić,
czy będzie Ci dobrze, czy źle,
przysięknij, że nigdy nikogo
nie będziesz tak kochać jak mnie.
A jeśli już kogoś pokochasz,
przypomnij ostatni nasz dzień!
Przesyłaj choć puste koperty,
chcę wierzyć, że wciąż kochasz mnie.
Chcę wierzyć, że wciąż kochasz mnie!